

v II. neb III. stolici, nemění se tímto nařízením ničeho. Z §u 5 cit. nař. jest tedy patrné, že kompetence min. vnitra stanovená v § 6 zák. čl. VI : 1903, nepřešla na civ. správu Podk. Rusi.

Z těchto úvah jest zřejmo, že civ. správa Podk. Rusi nebyla v daném případě příslušnou, aby rozhodovala jako II. stolice meritorně ve věci vydání prozatímního cestovního pasu. Jest tedy nař. rozhodnutí, pokud obsahuje výrok zmíněný svrchu sub 1, aktem úřadu nepřislušného, tudíž aktem zmatečným. Rovněž jest aktem zmatečným nař. rozhodnutí i pokud obsahuje výrok zmíněný sub 2, když tento výrok jest pouhým důsledkem výroku prv zmíněného. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

#### Č. 6212.

**Policie. — Administrativní řízení (Slovensko):  
Je nezákonné, rozhodne-li min. pro Slov. přímo v první stolici o žádosti  
cizince za povolení pobytu v tuzemsku.**

(Nález ze dne 11. ledna 1927 č. 27.018/26.)

V ě c: Gerson S. v P. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o povolení pobytu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1 žádal v srpnu 1925, aby mu ministr pro Slov. dal povolení k stálému pobytu v Prešově, udávaje, že se v městě tom zdržuje od roku 1919, má tam stálý byt a stálé zaměstnání, má cestovní pas platný do 9. března 1926, není proti němu námitek, nezabývá se než svým zaměstnáním a bylo by tedy zbytečno, aby každé 2—3 měsíce opětoval svou žádost. Ministr pro Slov. nař. rozhodnutím nepovolil st-li a jeho rodině další pobyt na území Slov., připojiv, že st-1 má o tom být vyrozuměn s vyzváním, že musí opustiti území čsl. republiky do 30 dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Není o tom sporu, že st-1 je cizincem. Právo pobytu cizinců na Slov. upravuje dosud platně zák. čl. V : 1903. Podle § 3 tohoto zák. článku je cizinec, mající úmysl v některé obci území se usaditi, povinen tento úmysl do 15 dnů úřadu ohlásiti a současně prokázati svoji identitu, státní příslušnost, případně dom. příslušnost, mravní zachovalost, jakož i to, že je s to, aby vydržoval svoji rodinu. Podle § 14 téhož zák. článku vydá úřad cizinci, který vyhověl své povinnosti podle § 3, vysvědčení o povolení pobytu a vyrozumí o tom obec pobytu. Podle § 14 téhož zák. článku jest úřadem v tomto zákoně uvedeném rozuměti a) v malých a velkých obcích hlavního služného, b) v městech policejního měst. hejtmana a v úředním obvodu pohraniční policie hejtmana pohraniční policie, tedy adm. úřady I. stolice. Z rozhodnutí těchto úřadů je přípustno odvolání v instančním pořadí k nadřízeným úřadům.

V tomto případě nerozhodl podle správních spisů o žádosti st-lové za povolení stálého pobytu v Prešově adm. úřad I. stolice, jak to ustanovuje uvedený již § 14 zák. čl. V/1903, nýbrž ministr pro Slov., tedy

úřad nadřízený adm. úřadu I. stolice. Rozhodl-li však o žádosti st-lově v první stolici jiný úřad než úřad podle § 14 zák. čl. V/1903 k tomu povoláný, je rozhodnutí jeho nezákonné a slušelo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss v celku, tedy i pokud obsahovalo výzvu st-le, aby území čsl. republiky opustil do 30 dnů, poněvadž tuto výzvu připojil žal. úřad zřejmě jen vzhledem k tomu, že nepovolil st-li zdejší pobyt.

### Č. 6213.

**Policejní věci. — Administrativní řízení. — Řízení před nss-em (Slovensko):** \* Ve věcech odstranění nedovolených pomníků (§ 26 zák. z 19. března 1923 č. 50 Sb.) na území Slovenském není rozhodnutí župního úřadu konečným.

(Nález ze dne 11. ledna 1927 č. 143).

Prejudikatura: Boh. 3737 adm.

Věc: Město L. proti župnímu úřadu ve Zvoleni stran odstranění podstavce sochy Kossuthovy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Policejní komisariát v L. nařídil rozhodnutím z 5. března 1925, na základě § 26 zák. č. 50 z r. 1923 městské radě v L., aby během 15 dnů s podstavce bývalé Kossuthovy sochy na náměstí Republiky odstraniti dala nápis Kossuth a sochu honvéda, držícího v ruce maďarskou zástavu. Rozhodnutí toto odůvodnil v podstatě tím, že Kossuth byl původcem idee maďarské, nepřítelem svobody slovenského národa, protidemokratického smýšlení, jehož ideou byla habsburská monarchie, a že zbytky ty, vzbuzují jednak nevoli a pohoršení Slováků, jednak jsou příčinou nepokojů vrstvy maďarského obyvatelstva iredentisticky smýšlejícího. Konečně uvedl ještě jako důvod, že Kossuth byl gubernátorem, resp. panovníkem jednotného uherského království. Odvolání z tohoto rozhodnutí byl pak současně odňat odkládací účinek.

Župní úřad ve Zvoleni odvolání napadajícimu výrok, jímž mu odeprěna byla odkládací moc, rozhodnutím ze 4. dubna 1925 vyhověl, v ostatní části však rozhodnutí odvoláním napadené potvrdil s tím, že město Lučenec je podle § 26 zák. č. 50/1923 povinno nápis »Kossuth« a postavu honvéda s maďarskou zástavou s podstavce do 15 dnů po doručení rozhodnutí odstraniti pod následky uvedenými v 2. odst. § 26 cit. zák. Odůvodňuje toto rozhodnutí připojil se župní úřad v části prvé k náhledu odvolání, v části meritorní pak uvedl: Kossuth je představitelem jednotné státní idee velkomadžarské a jeho socha byla vybudována nejen k jeho počtě, nýbrž i jako symbol této maďarské státní myšlenky. Integrojící částkou pomníku je i podstavec s nápisem Kossuth a postavou honvéda s maďarskou zástavou. Celý pomník hlásal velkomadžarskou myšlenku a tisíciletou porobu slovenského národa.

Nss maje jednati o stížnosti na toto rozhodnutí vznesené musel nejprve zkoumati, zda stížností papadené rozhodnutí je konečným roz-